

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 15. července 2013,

kterým se některé členské státy opravňují, aby v zájmu Evropské unie ratifikovaly protokol, kterým se mění Vídeňská úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za jaderné škody ze dne 21. května 1963, nebo k němu přistoupily, jakož i učinily prohlášení ohledně uplatňování příslušných vnitřních pravidel práva Unie

(2013/434/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie usiluje o vytvoření společného soudního prostoru založeného na zásadě vzájemného uznávání soudních rozhodnutí.
- (2) Protokol ze dne 12. září 1997 (dále jen „protokol z roku 1997“), kterým se mění Vídeňská úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za jaderné škody ze dne 21. května 1963 (dále jen „Vídeňská úmluva“), byl vyjedнан s cílem zlepšit odškodnění obětí škod způsobených jadernými událostmi. Je tudíž žádoucí, aby se v členských státech, které jsou smluvními stranami Vídeňské úmluvy, uplatňovala ustanovení protokolu z roku 1997.
- (3) Unie má výlučnou pravomoc, pokud jde o články XI a XII Vídeňské úmluvy v znění protokolu z roku 1997, pokud se jejich ustanovení týkají pravidel stanovených nařízením Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾. Naří-

zení Rady (ES) č. 44/2001 bude ke dni 10. ledna 2015 nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽²⁾. Členské státy si ponechávají pravomoc v záležitostech, na něž se vztahuje protokol z roku 1997 a jež se netýkají práva Unie. Vzhledem k obsahu a záměru protokolu z roku 1997 nelze přijetí ustanovení protokolu spadajících do pravomoci Unie oddělit od ustanovení, která spadají do pravomoci členských států.

- (4) Vídeňská úmluva ani protokol z roku 1997 neumožňují účast regionálním organizacím pro hospodářskou integraci. Unie se proto nemůže stát smluvní stranou protokolu z roku 1997.
- (5) Členské státy, které jsou smluvními stranami Vídeňské úmluvy, a před přistoupením k Evropské unii protokol z roku 1997 neratifikovaly, by proto měly být oprávněny protokol z roku 1997 v zájmu Unie ratifikovat nebo k němu přistoupit.
- (6) Dvanáct členských států Unie, konkrétně Belgie, Německo, Řecko, Španělsko, Francie, Itálie, Nizozemsko, Portugalsko, Slovinsko, Finsko, Švédsko a Spojené království jsou smluvními stranami Pařížské úmluvy o odpovědnosti vůči třetím stranám v oblasti jaderné energie ze dne 29. července 1960, pozměněné dodatkovým protokolem ze dne 28. ledna 1964 a protokolem ze dne 16. listopadu 1982 (dále jen „Pařížská úmluva“). Pařížská úmluva stanoví režim pro odškodnění obětí škod způsobených

⁽¹⁾ Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1.

jadernými událostmi, který vychází z podobných zásad jako Vídeňská úmluva. Protokol ze dne 12. února 2004 (dále jen „protokol z roku 2004“), kterým se mění Pařížská úmluva, zlepšuje odškodnění obětí škod způsobených jadernými událostmi. Členské státy, které jsou smluvními stranami Pařížské úmluvy, byly oprávněny rozhodnutími Rady 2004/294/ES ⁽¹⁾ a 2007/727/ES ⁽²⁾, aby protokol z roku 2004 v zájmu tehdejšího Společenství ratifikovaly nebo k němu přistoupily. Je proto objektivně opodstatněné, aby toto rozhodnutí nebylo určeno těm členským státům, které jsou smluvními stranami Pařížské úmluvy a nikoli Vídeňské úmluvy.

- (7) Pět členských států Unie, konkrétně Irsko, Kypr, Lucembursko, Malta a Rakousko, kromě toho není smluvními stranami ani Vídeňské úmluvy, ani Pařížské úmluvy. Vzhledem k tomu, že protokol z roku 1997 mění Vídeňskou úmluvu a že nařízení (ES) č. 44/2001 opravňuje členské státy vázané uvedenou úmluvou, aby pokračovaly v uplatňování pravidel stanovených v úmluvě, která se týkají příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, je objektivně opodstatněné, aby bylo toto rozhodnutí určeno pouze těm členským státům, které jsou smluvními stranami Vídeňské úmluvy. Irsko, Kypr, Lucembursko, Malta a Rakousko by se tedy měly i nadále řídit pravidly obsaženými v nařízení (ES) č. 44/2001 a používat je pro oblast upravenou Vídeňskou úmluvou a protokolem z roku 1997, kterým se uvedená úmluva mění.
- (8) V důsledku toho se použití ustanovení protokolu z roku 1997, pokud jde o Unii, omezí pouze na ty členské státy, které jsou smluvními stranami Vídeňské úmluvy v okamžiku přijetí tohoto rozhodnutí.
- (9) Pravidla týkající se uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, která jsou stanovena v článku XII Vídeňské úmluvy ve znění článku 14 protokolu z roku 1997, by neměla mít přednost před pravidly upravujícími řízení o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí stanovenými v nařízení (ES) č. 44/2001. Členské státy, jež jsou tímto rozhodnutím oprávněny ratifikovat protokol z roku 1997 nebo k němu přistoupit, by tudíž měly učinit prohlášení stanovené v tomto rozhodnutí, aby bylo zajištěno uplatňování příslušných pravidel Unie.
- (10) Spojené království a Irsko, na něž se vztahuje Protokol č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva připojený ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se účastní přijímání a používání tohoto rozhodnutí.
- (11) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke

Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto rozhodnutí, a toto rozhodnutí pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rada opravňuje Bulharsko, Českou republiku, Estonsko, Litvu, Maďarsko, Polsko a Slovensko, aby v zájmu Unie ratifikovaly protokol ze dne 12. září 1997, kterým se mění Vídeňská úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za jaderné škody ze dne 21. května 1963, nebo k němu přistoupily.

Znění protokolu z roku 1997 se připojuje k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Rada opravňuje Bulharsko, Českou republiku, Estonsko, Litvu, Maďarsko, Polsko a Slovensko, aby učinily následující prohlášení:

„Soudní rozhodnutí v záležitostech, na něž se vztahuje Protokol ze dne 12. září 1997, kterým se mění Vídeňská úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za jaderné škody ze dne 21. května 1963, vydaná soudem některého členského státu Evropské unie, jež je smluvní stranou tohoto protokolu, jsou uznávána a vykonatelná v [název členského státu činícího prohlášení] v souladu s příslušnými pravidly Evropské unie v této oblasti.“

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Bulharské republice, České republice, Estonské republice, Litevské republice, Maďarsku, Polské republice a Slovenské republice v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 15. července 2013.

Za Radu
předseda
V. JUKNA

⁽¹⁾ Úř. věst. L 97, 1.4.2004, s. 53.

⁽²⁾ Úř. věst. L 294, 13.11.2007, s. 23.